

הצעותיה המקוריות של קוראת מוגרמניה. בנושא איש-השנה הגיעו להעולם הזה. בזכות דואר הצב. רק לאחר מעשה.

בקוצר-רוחה. בסקרנות ובמתח אני מצפה לגליון ראש-השנה של העולם הזה. ואלה הן הצעותי:

- איש-השנה — אין מנוס. איש הכן ולא שמעון פרס.
- איש-המישפט — יצחק זמיר (גם הגינות וגם קסם).
- חוזן מזה:

- פרשת-השנה — פרשת השב"כ.
- סקנדליט-השנה — יצחק מודעי.
- תגלית-השנה — ריטה שרהרטיטה.
- צלמת-השנה — ענת סרגוסטי (כזכור אוטובוס קו 300).
- ציסי גלנשניג (אילאום), מינכן, גרמניה

התדמית של המקצוע

מה באמת קרה בחדר-המיון של בית-החולים באשקלון (בגידת הרופאים, העולם הזה 24.9.86).

כתגובה לכתבתו של הר"ר נורלמן, אשר סקר את אכזריותם של רופאי חדר-המיון בבית-החולים באשקלון כלפי פצוע בתאונת-דרכים (פינחס שימשי), שהביאה, בסופו של דבר, למאסרו. ברצוני לתקן במעט את המעוות.

ככתבה ריווח הר"ר נורלמן על מיספר רופאים אשר זומנו להעיד בבית-המישפט ולא הופיעו לדיון. כסטאוד' ברפואה נכחתי בזמן התפרעותו של שימשי, והערתי מפני חוקר מישטרי. בניגוד לריווח של הר"ר נורלמן, לא זומנתי להעיד, ואני מוכן לעמוד מאחורי אמינות עדותי בפני כל ערכאה מישפטית שתדרוש זאת.

ריווח זה העמיד אותי — רופא עם נסיון זעום של עשרה חודשים ברפואה מעשית — כשורה אחת עם גדולים וחכמים ממני, שאינם מגיבים על התקפותיו של הר"ר נורלמן, המנסות בצורה כוזבת לשפר את תדמיתו של המיקצוע ומתוך הימנעות מהתעמקות בשאלה האם התקפת רופאים היא זו אשר תשפר את האמון ההדדי בין הציבור למי מונים על בריאותו.

ד"ר גיל לוי, תל-אביב

פעם ביום: כפית

על כתב החרטומים של רישומי הרופאים (קישקושים רפואיים, העולם הזה 8.10.86).

הרש נא לי להתייחס לכתבתו של הר"ר נורלמן על אפשרויות הפיענוח של רישומים רפואיים: לפני שנים עברתי במזכירות רפואית ושאלתי רופא בכיר כיצד מצליחים הרוקחים לקרוא את כיתבייהי של הרופאים?

הוא השיב לי בכדיחה הבאה. למערכת-לילה של עיתון הגיעה ידיעה בכתבי יד משובש. העורך ייחס לידיעה חשיבות רבה, אך לא הצליח לפענח אותה. אז צץ אצלו רעיון. הוא פנה לנעיר-השליח וביקש ממנו לגשת לרוקח השכונתי, בהסבירו כי "הרוקחים מצליחים לקרוא אפילו כיתבייה של רופאים. והם בוודאי יכולים להושיע".

הנעיר-השליח יצא לביתו של הרוקח וחזר למערכת עם שני בקבוקים, כאשר על אחד מהם רשום "לקחת פעם ביום כפית" ועל השני "פעמיים ביום כפית".

אליעזר בוכני, גבעתיים

הבשורה מאיסלנד

מה אפשר ללמוד מנוהלי הטלוויזיה האיסלנדית?

בהודמנות של מיפגשיהצמרת באיסלנד, בין רגן לגורבצ'ב, גיליתי (בעיתונות הורה) עוכרה מעניינת: הטלוויזיה האיסלנדית הממלכתית איננה משרדת, ררך קבע, ביום אחד בשבוע. היום החמישי.

והמטרה היא, כפי שהסביר פוליטיקאי מקומי: לתת לצופים לנוח פעם בשבוע מהטלוויזיה, ולעודד בכך פעילויות חשובות לא פחות מהי צפייה בטלוויזיה — כמו מיפגשים מישפחתיים, קריאת ספרים, ואפילו עריכת מישחקי שחמט.

אבל מה, מכיוון שרגן הגיע לקפלאוויט (נמל-התעופה של רייקיאוויק הברייה) ביום החמישי, שברו את העיקרון ושידרו כיום ביום החמישי. אבל זה, כאמור, היה מיקרה יוצא-דופן באמת. (המשך בעמוד 4)

כתבת השער הקידמי:

מחלות בצמרת

השר הנכנס יצחק מודעי כועס על השמועות הנוראות על מצבי-בריאותו. שמסיעים חבריו במיפגה הליברלית; השר היוצא מוטה גור, העדיף לעבור ניתוח להסרת גידול דווקא ביום שבו הרשבעה הממשלה; והשר יוסקה שפירא הופיע לראשונה בציבור, אחרי מחלה מיסתורית ממושכת. ממשלה חדשה, מחלות מיניסטריאליות.

כתבת השער האחורי:

הבתולה

ריקה אגסי קלצינסקי (בתצלום) הכריזה באוזני האומה: "עד שהכרתי את בעלי, הייתי בתולה" החבר הקודם שלה נעלב מהכרזתה עד עיסקי נשמתו. מה יחשבו עליי החברים עלי? ולמה הייתי צריך לשלם תמורת ההפלה?

פנים חדשות

האם אפשר להנהיג שיטת בחירות אזורית, מבלי לפגוע בעיקרון הייצוג היחסי לכל הגוונים הפוליטיים? אפשר: בעזרת שני פתקים. וגם כדאי: כדי לצרף לכנסת עוד פנים חדשות, כמו משה קצב. אורי עמית, מאיר שיטרית.

אפשר גם בלי צ'יץ'

יצחק ברמן על ה"מיפגה שזים": לא קיוויתי שזאת תהיה אנדתיילדים, אבל גם לא חשבתי שזה יידר-דר כל-כך מהר. בכל זאת, אפשר להמשיך גם בלי צ'יץ'. ברמן על חיי רווקותו: "החלטתי שחיי-נישואין לא מתאימים לי!"

כותרת הדם והדמעות

האם הפיגוע בחיילי גיבעתי, סמוך לכותרת, מבשר תפנית בקו של אש"ף? אורי אבנרי, ממקימי חטיבת גיבעתי והמכיר באופן אינטימי את צמרת אש"ף משיב: כן, ייתכן שצמיו עידן חדש ב"מילחמת ישראל-פלסטין."

יס מיניסטר

דויד (ד"ר) קימחי, בעל המסורת הבריטית, נפרד בעצב, עקב אילו-צים קואליציוניים, משרות-המדינה, במיוחד ממנכ"לות משרד-החוץ. סר האמפרי הישראלי, שניווט ב"עדינות את השר שלו? לא, הוא היה יותר מ"זה: שר-החוץ בפועל."

מיבחן נישואין

האם אתם מעצבנים האחד את השני? אתם מבלים את שעות הפנאי? יש ביניכם התאמה? מיבחן נישואין בשיטת עשה/י זאת בעצמך.

אוזן במים

המלחין עמו מעייני: כשאני שומע שירי להקות, לפעמים אני רוצה לדהוף את הראש במים, כדי ששום דבר לא יגיע לאוזניי. והרוח המוסיקלית הישראלי, לאן היא נושבת, לדעת אריק שפירא, יעקב גלעד ויוסי מרחיים?

מישפטי תשמי

המערך ותחנות האוטובוס השרופות, חני-נות השב"כ וקרקות גנובות בגדה הנקני-קים הדולאריים של בדש רוצח נשים בידי בעליהן - ב"12 המישפטים הגדולים ביו"ת, אשר נערכו בשנת תשמ"ו."

עדיה היפה לעזרת הקשיש

עדיה מאירצ'ק (בתצ"ל) עוזרת לקשישים להשיג אמצעי-עזר, יוסי בנאי מאכיל את מאיר סוויסה ואת נעמי שמר, ורק ג'ק למון מתעייף מעורף ויטמינים.

האשכרדים

מה הם אוהבים לאכול, איזו מוסיקה הם מעדיפים, מה דעתם על נישואי תערובת? כתבה שלישית בסדרה על העדה השלישית — בין אורז וממולאים לבין גפילטע פיש.

כמו ביד

חליפות-הסריג של חורף תשמ"ז הן מנוונות, מרושתות ואווריריות, ממש כפי שהיו בימי הסבתא. לא היים לא צריך לעשות ביד — יש בשביל זה מכונות שעושות את העבודה.

- 21 את הבעיות לילות ישראל — יפהיה למען
- 22 קשישים
- 28 חלון-ראווה — סריגים ממוחשבים
- דף חדש — מוסיקה: אותנטית.
- 30 טיבעית וחיה יומן אישי — הדוקטור בא
- 33 הביתה
- גם זה וגם זה — יוס-הכיפורים
- 34 זה כיף
- ראיון — עם דייב קימחי, קורבן קואליציוני
- 35 שידור — קהל דרלאומי ודרומי
- 38 רחל המרחלת — מי שמע דבר כזה?
- 39 תשבצות — צייר המטאטא (3 אותיות)
- 42

- המדורים הקבועים:
- מכתבים — מכל מלמדי השכלתי
- איגרת-העורך — העיתון הגנוב ביותר
- תשקיף — יצוא תנינים למולדתם
- במדינה — מלכה ללא כתר
- הנרדן — שני פתקים בקלפי
- חשבוני-נפש — יצחק ברמן: לא לוקח ללב
- תמרוצים — האדריכל של בית-המיקדש
- אנשים — לגופו של בר-גוריון
- מה הם אומרים — האיש שלא התניף לציבור
- הורסקום — דצמבר יפתור